

[Industriministeren]

hverken var retfærdig eller på anden måde, så vidt jeg kunne forstå, svarende til hr. Arne Bjerregaards partis holdning og hans eget temperament.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at samtidig med at jeg deler den opfattelse, er jeg også af den opfattelse, at det ikke ville tjene dansk erhvervsliv, at vi skabte ordninger, som ikke fik den tilstrækkelige forståelse i befolkningen ved at være rimelige og forklarlige, og alene af den grund skal man nok være på vagt over for enkle løsninger, som ikke tager tilstrækkeligt hensyn til det øvrige samfund.

Også hr. Alfred Hansen havde et traditionelt spørgsmål af de spændende. Han ville gerne vide, om jeg vurderede den skete devaluering positivt. Det har jeg i og for sig besvaret i redegørelsen derhen, at jeg mener, den umiddelbart er positiv, men at vi først kan beregne de endelige virkninger, når vi ved, om det er lykkedes at tilbageholde de modstående virkninger, der kunne være. Det kan vi ikke vurdere i dette øjeblik, men det vil vi kunne vurdere senere.

Så var det, hr. Alfred Hansen – spøgefuld, som han ofte er – gentog en af de sædvanlige morsomheder her i salen og spurgte, om ministeren ville have ulejlighed med at sige, om der i øvrigt er nogen planer om en snarlig devaluering, og jeg kan med god samvittighed sige: nej, det er der ikke.

I øvrigt harcelerer hr. Alfred Hansen sin vane tro lidt over samarbejdet på internationalt plan, ikke mindst i EF. Nu skal jeg ikke gå i detaljer, men jeg vil dog sige, at det ønske, hr. Alfred Hansen og hans parti, så vidt jeg kan skønne, deler med os, nemlig at man får fjernet grænser i muligheden for samhandel, var den politik, vi sammen med vore europæiske handelspartnere gennemførte i 1950'erne med en gradvis ophævelse af de direkte importrestriktioner, men den blev først afsluttet i løbet af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne med toldafviklingen inden for EFTA og senere i EF; det sidste er nok også værd at tage med. Selv om jeg som sagt nødig vil gå i detaljer med planer, som jeg skylder at drøfte med en bredere kreds af erhvervslivet og dets medarbejdere, vil jeg ikke undlade at sige, at det virker, som om man godt kunne tænke sig, at jeg i hvert fald pegede på nogle områder, hvor vi fra samfundets side bliver nødt til at sætte ind.

En af de vigtigste udviklingstendenser for vort erhvervsliv er uden tvivl, at 1960'ernes og 1970'ernes produktionsorienterede virksomheder fremover vil blive mere afsætningsorienterede. Det vil de blive tvunget til på grund af den stærkt stigende konkurrence på verdensmarkedet. De vil være nødt til at styrke aktiviteterne på markedsføringsområdet og produktudviklingsområdet, og det serviceapparat, det offentlige på forskellig vis stiller til rådighed, må derfor i stadig stigende grad være indstillet på at kunne imødekomme det behov hos virksomhederne, der udspringer af den øgede internationale konkurrence.

Det vil være en væsentlig opgave at mobilisere det stadig uudnyttede eksportpotentiel, ikke mindst i de mindre virksomheder. Det er væsentligt for en fortsat stigende dansk eksport, at der finder en stadig tilgang sted af nye eksportører. Samtidig bliver de større projekter stadig mere komplicerede finansieringsmæssigt. Alt dette vil stille øgede krav til eksportkreditordningen og til de ressourcer, vi stiller til rådighed for dem. Det samme gælder eksportfremmeordningen, ikke mindst med henblik på at udnytte de betydelige muligheder for at gennemføre projekt- og systemeksport, hvor et samarbejde mellem erhvervene og det offentlige er særlig påkrævet.

På det teknologiske område er der behov for at styrke den teknologiske service for de mindre og mellemstore virksomheder; det kan bl.a. ske gennem etablering af et landsdækkende net af regionale teknologiske informationscentre med ét i hvert amt, og det kan ske gennem videreførelse af de mest værdifulde aktiviteter fra det nu afsluttede Projekt Erhvervsudvikling, især bistanden til etablering af nye virksomheder og til virksomhedernes planlægning af produktudvikling og virksomhedsudvikling i øvrigt. Der er nu skabt bedre mulighed for en indsats på disse områder gennem den netop gennemførte omdisponering af beskæftigelsesplanen. Det samme gælder udbygning af den teknologiske service på udvalgte fagområder med særlig udsigt til øget eksport; lad mig nævne mikroelektronik, bioteknik og miljøteknik.

Jeg kan også pege på, at der er behov for at søge udvikling af nye produkter intensive ret gennem samarbejdsprojekter mellem teknologiske serviceinstitutter, Danmarks tekni-